

- אחרי הישיבה צעדי עם יהושע והמלווים שלי 7 קילומטר לצאון המסק.

היה קריר ונעים.

יהושע מלא טענות נגד הנוער - שאיבדו די חלוצי. רק הצבא חזר בסדר לדעתו.

החקים בשחזור עבדה, ועדיין חולם על הקמת מלון.

14.3.59

כרבע אחרי אהת עשרה הגיעו הנה בודדוב וזילבר. עם האורון באה אשתו,

מ. פלדנקרייז ואחותו מרים. היה בסובן קושי בהנהלה השיחה, כי בודדוב מכין

רק רוטית, זילבר מדבר עברית, אשתו אנגלית (וכסובן גם צרפתית, היא יוונית,

אך אינה יודעת יוונית עתיקה), אחות מ.מ. מדברת צרפתית, מ.מ. מדבר צרפתית,

אנגלית ועברית. איך שהוא נחקייסה שיחה בארבע לשונות: רוטית, עברית, אנגלית

וצרפתית - ברור טובה ביותר, זילבר הביא שמן צמחי ומטריחות. פלדנקרייז הסביר

לבודדוב שיטתו (חוא מזמן כבר "טיפול" בז'ילבר) ובודדוב התעניין מאוד בדבר ורוצה

שחוא יטפל בו. ארוחת הצהרים אכלנו כסובן בחור האוכל של חקבון, והצגתי לפני

בודדוב את יהושע ונחמה - סטודיסטים לשעבר.

מעניין שהפעם בא בודדוב לבדו, בלי קלימוב ובלי שומרי ראשו, כמכונות

אמריקניות חדודות, יפה מזו של זילבר. הנהג של בודדוב שוחח עם אחים מחבריה

שיודעים רוטית והתמאר כי עכשיו, לאחר שמה סטלין, מותר כבר לדבר באופן חפשי

ברוטית.

בדורב אמר לפוליה שהיה רוצה לחזור לרוסיה, כי אינו יכול לעשות פה

מה שהוא רוצה, כי עליו למלא מקודות.

זילבר לטני נסיעתו מטה הביע צער על מטירת בנין הספספה להולנדים,

אט כי הסברתי לו שהרבר נעשה מטעמים כלכליים.

הס חזרו (זילבר נהג בעצמו) כשהים.

- לפנייהם עברו מה בורכס לאילת רבקהשולמן ועוד אורחים אמריקנים, בחובם

גם רוטא אמריקני שהתישכ בארץ.

לפנות ערב צעדנו שבעת הקלומסרים, הפעם מצטון לדרום, בדרך פגשנו את

נלסון גליק, הנמצא כבר שבועיים בארץ. חוזר צאצ בעוד יום-יומים לארצ"ב.

מחר בבוקר אני חוזר לירושלים.

במשך חיום, לאחר נסיעת השגרירים, הספקתי לעבור על דברי המתווכחים

בכנסת, על הקציב ראש הממשלה ורשטחי לעצמי חבציות העקרונות שנחשורדו בוויכוח

(מחוז לרברי הקנסור של מרידור, בבח וגרינברג):

1) המבנה של הממשלה - והמבנה של הכנסת. אין רח"ט מסוגל לתאם מעררי הממשלה

במשטר זה, כי המדינה שבזיה בידי סיעות קטנות, ששמירת קיומן קודמת אצלן לכל

דבר אחר. וכשיש חברת בקואליציה - אין אפשרות של תיאום מכטימלי.

(2) מהו המקידו של רח"ט בישראל? לא חיאות משרדים, אלא אחריות עליונה במסגרת אחריות משותפת של זממשלה על כשחון, מדיניות חוץ (הסתנה במידה רבה הבטחון) עליה וקליטתה ומיזוגה, אכלוס הארץ ופיחתה.

כי ישראל שונה מכל המדינות? לא באנו אל המנוחה ולנחלה, רק 15% של העם, רק 20% של הארץ מעובדים ומאוכלסים, מכל העברים אנו מוקליב אויבים הזוממים להכחידנו, מדינה ישראל אינה קיימת עדיין, אלא היא מתהווה, כמו כן העם והארץ נמצאים בחליך של היבנות.

(3) אין להירות חינוך חריסוחנו לחינוך חריסוח הולנד או גרמניה לרגל מלחטנו שט יש עם מושרש באחדותו, בחכרתו הממלכתית, ורובו עובד חרוץ במסורת של עבודה בחקלאות ובחרושת, מה יש לבצע מעבר מדוכלות לעבודה, ומלשון זרח לעברית, ומהרגלי גולה - לטדינה.

(4) יחטינו עם עמי אסיה ואפריקה - לא על חשבון יחטינו עם עמי אירופה ואמריקה. התפיסה הנאיבית של מדידור על משלוח אפוחים לעמי אסיה וקבלת סטודנטים מהם חנה. אין הוא מכין מה מושר עמים אלה לישראל.

(5) המקידו של קול ישראל? אינפורטציה, בידור, חינוך. סעמים שונים בעם, אין להסתפק בחוג אחד ופעמו.

(6) חיתדות של דם ומסורת - היא יחדות אצטאצ חגיטו. יהדות במדינה יהודית היא יחדות עבודה, יצירה בכל ענפי הכלכלה והמדע, הכוללת כל צרכי אדם.

(7) מדוע הכרחי מטעל צבאי - בניגוד לדעה ריפטיין והקמין.

(8) מקומה וערכה של הפקידות הממלכתית, ואחוד עובדי מדינה במספר המפרנסים.

15.3.59, יום א'

הזרתי חבוקר משדה בוקר, לישיבת הממשלה. אשכול סבור שלגל הפסקת העליה

כדאי לדרוש לע"ע רק מחצית המלווה של ארבעים מיליון.

בן צבי ורחל נסעו היום לבית קשה ליום השנה של נפילה עלי, ומשום כך

אכלתי העם בביתי ביום א'.

בארבע בא אצלי חיים מסר לי פרטים על התקרית על גבול הסורי. אמרתי לו

שאנו מעוניינים לשמור עד כמה שאפשר על השקט בגבול זה - ביחוד מאני מצבנו

הטיפוגרפי הרע. אולם לא נרשה לסורים לרוג בכנרת, והממשלה מילאת ידי לפעול

נגד הסורים הנכנסים לכנרת, ואמרתי לו שיביא מירות שייסת 13 להסביע הסירות

הסוריות ולהפוס הרשתות.

אמרתי לו כי אני רוצה לכנס פטיבת פיוחדה במסע, לא של האנשים, אלא

שיודעים פרק בחינוך (זאב אהרון, אנשי נחל וגדנע וגם אהרון קציר ועוד אולי

אחרים) לרדן על המעולה החינוכית בצבא ושל הצבא קודם כל פעולה בצבא להנחית

חיילים משוחררים להתיישבות. חיילים שאינם באים פסע ואינם רוצים בהתיישבות